

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Sabbato. De Cæco illuminato prope Iericho. Quid tibi vis faciam? Perversè
cæcus est à quo sit quærendum potiùs, quid sibi velit fieri, quam cum
Apostolo quærat, Domine quid me vis facere?

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

E. 25.
Mat. 6. 16

carnis male populus desiderasse perhibetur: adhuc esca eorum erat in ore ipsorum, & ira Dei ascendit super eos, & occidit plurimos eorum. Quamobrem idem sanctus Doctor sincerè & ferè est audiendus, dum quasi ex prædictis concludendo ait, unde necesse est, ut ad omne, quod in hac vita concupiscitur, prius voluntas aeterna requiratur, quàm cum humani cordis auris percipere appetit, sciat quia hac non verbis, sed rebus sonat; locus ergo regiminis cum regendus offeratur, in se prius necesse est, ut quisque discutiat si loco vita congruit, si ab honore actio non dissentit, ne justus omnium Rector, eo post in tribulatione preces non audiat, quo ipsa quoque ejus, de quo tribulatio oritur, exordia honoris ignorat.

Mat. 20.
Hom. 66.
in Mat.

Aptissime autem sanctus Chrysostomus ad Christi verba quæ ad rem proximè nostram spectant: Principes gentium dominantur eorum. Tyrannica, inquit, hæc passio est, & nonnunquam eximios etiam viros perturbat, quapropter cum vehementiore etiam castigatione indigent, acrius etiam ipse consurgit comparatione gentium, tu-

mentem ipsorum a iuniorum retinens; Nam qui primatum quarunt, sibi ipsis de decore sunt, ignorantes hoc se pacto in infima detrudere. Itemque alibi: Quicumque desiderat primatum in terra, inveniet confusionem in celo, ut jam inter seruos Christi non sit de primatu certandum. Et infra: Volens Dominus duorum fratrum ambitionem extinguere, & decem discipulorum invidiam, introduxit differentiam inter Principes mundiales & Ecclesiasticos, ostendens quia primatus in Christo, neque ab aliquo appetendus est non habente, neque alicui invidendus est habenti.

In imperf.
Hom. 31.

Salubre est illud etiam D. Leonis monitum: Principatus quem & seditio extorsit, aut ambitus occupavit, etiam si moribus aut actibus non offendit, ipse tamen iniri sui est perniciosus exemplo: & difficile est ut bono peragantur exitu, quæ malo sunt inchoata principio.

Ep. 87.

Quæ his autem consilia possent aliunde peti, suggeruntur in 2. parte, Feria 4. Hebdomadæ 2. in Quadragesima; & quæ Feria sequenti proponitur Veritas, hodiernam confirmat.

SABBATO.

DE CÆCO ILLUMINATO PROPE JERICHO.

Quid tibi vis faciam? Luc. 18.

VERITAS PRACTICA.

Perversè cæcus est, à quo sit querendum potius, quid sibi velit fieri: quàm cum Apostolo loquatur: Domine quid me vis facere?

RATIO EST. Quia perversè cæcus ille dicendus est, qui ex duobus merito & dignitate longè imparibus, videre non vult quod est dignius, & præferendum alteri.

Sed ille, à quo querendum est potius, Quid sibi velit fieri, quàm cum Apostolo querat, Domine quid me vis facere, videre hæc non vult quod dictum est.

Ergo & perversè cæcus est; & multi tales, & te inter multos unum facile invenies, si te tantisper noveris.

IN PUNCTUM.

ET factum est, inquit S. Lucas, cum appropinquaret Dominus Jericho, cæcus quidam sedebat secus viam mendicans. Duo cæci referuntur ad S. Matthæo, sed unus erat insignior & suo nomine notissimus, quæ S. Marcus vocat Bartimæum Timæthium Hunc ergo validdè inclamantem iussit Dominus ad se adduci, & interrogavit illum dicens: Quid tibi vis faciam? At ille dixit, Domine, ut videam. Et te Jesus dixit ei, Respice fides tua te salvum fecit. Et confestim vidit & sequebatur illum magnificans Deum.

Tu cum illo sic magnificas Dominum, & gratias age de lumine naturali, & supernaturali dato, ut tamen agnoscas tuam perversitatem aliquid fieri, ut velut cæcus petas potius tuam voluntatem fieri, quàm divinam.

Hoc pridem deploravit S. Bernardus his verbis: *Hæc plures habemus Evangelici illius cæci S. Pauli quàm*

Ser. 1. in

convers.

quàm

II. PUNCTUM.

quâ novi Apostoli imitatores. Quid vis, ai: Dominus ad eacum illi. ut faciat tibi. Quanta est miseratio sua Domine, quanta dignatio tua? Sic cæcus Dominum querit: ut servi faciat voluntati? Magis dic quid me facere velis; sic enim decet, sic omnino dignum est non meam à te, sed à me tuam queri. Et fieri voluntatem. Sic profecto, sic multorum usque hodie pusillanimitas & perversitas exigit ut ab eis queri oporteat, quid vis ut faciam tibi: non ipsi querant. Domine quid me vis facere.

Sic ille, unde est nata Veritas quæ modo expendatur, his prope terminis quibus utitur sanctus Abbas, nisi quod addit perverse cæcum hunc esse, id est, voluntariè malignum, malitiosum, improbum, & nisi respicitur, poena dignum atque etiam ut respicitur, hanc suam malignitatem sibi proponat, hoc ratiocinio: Perverse, ac maligne cæcus ille dicens est, qui ex duobus sibi propositis, quæ merito & dignitate, ac omni denique præstantiæ modo longè à se distat, videre nolit quod sit eorum præstantior, ac dignius, ne cogatur indignius, & inferius alteri præstantiori subicere, quia nempe hoc inferius majoris facit, & cæcus habet.

Primo quidem est cæcus, quia non videt quod re ipsa est, nec rectè de rebus judicat. Deinde est malitia, quia non vult videre quod satis pateret oculis animi si vellet attendere. Tertio malitia est culpa, ac poenæ rea, qui tenetur, & potest videre, quod videre non vult. Quarto dolositas quædam inest, quia idcirco non vult propter latentem inordinatum affectum, quem ita regit, & simulat. Quinto, iupiter fallitur quia quando magis se latere putat aut sibi sapientius prospicere, tanto magis Deo patet, & se odiosum ei reddit, & divinæ reum iustitiæ.

Dist. 28. Percuties te Dominus amentia & cæcitate, ut palpes in meritis, sicut palpare solet cæcus in tenebris & non dirigas vias tuas. Id est, hæc prima poena est cæcitas tuæ, ut cum sis voluntariè cæcus, nolendo videre quæ posses, tum postea non possis videre quæ velles. *Tenebris obscuratum habentes intellectum, alienati à vita Dei perignorantiam qua est in illis propter cæcitatem cordis eorum, Quali diceret Apostolus, à tenebris procedunt ad tenebras, à cæcitate in cæcitate! excæcavit eos malitia eorum, & malitiam eorum sequuta est alia cæcitas.*

Satisne hoc tibi perversum, & cavendum malum videtur?

SED ille à quo querendum est potius. Quid sibi velit fieri, quam cum Apostolo querat: Domine quid me vis facere, videre non vult quod sit dignus, & præstantius boni è duobus, quæ sese offerunt, merito & dignitate longè impari us.

Primo, ne vagetur in incertum oratio, querendum est determinatius quis ille sit, à quo querendum est quid sibi velit fieri, nempe is est, qui se indifferenter non præbet ad omnia quæ sibi videt à Deo, vel à superioribus injuncta munera; qui se difficilem & morosum exhibet; qui quod potest recusat, & quod non potest expetit; qui de bono vel malo iudicat pro ut ipsi sapit, qui nihil: nisi quod sapit bonum, sibi velit evenire: qui suum duntaxat spectat commodum; qui se fingit non posse quod non vult agere; qui libenter repellit quod non habet gratum, & qui nullam potest pati repulsam: qui tanquam debitum petit quod amar, & velut injuriam ducit quod recusat, vel quod non petenti offertur; qui denique liberum sibi putat resistere, vel contradicere quibus volet, sibi autem nolit contradici. Nunquid iste est à quo superior, vel quis alius, ut pacem cum eo habeat, querere debet, quid sibi velit, ne si forte quod nolit offeratur, aut si quod velit non concedatur; immurmuret, dissentiat, alienetur, & grotet, nihil possit, nihil agat, & omnis disciplina domestica proinde conturbetur? *Hi sunt, inquit sanctus Judas Apostolus, semetipso pascentes, nubes sive aqua qua à ventis circumforansur, arbores autumnales infructuosæ, &c.* Ac paulò post: *Hi sunt murmuratores, querulosi, secundum desideria sua ambulantes, & os eorum loquitur superba.* Id est, magnificè de se sentiunt, quos volunt deprimunt, & quos volunt exaltant; Nunquid sunt multi tales non tantum in sæcularibus familiis, sed in religiosis etiam institutis? Nunquid tu ex illis? Nunquid aliquando tu velles quod non habes: aut quod habes id nolles? An æqua lance pendis omnia quæ tibi possint accideri? *An sicut Angelus Dei qui nec benedictione nec maledictione movearis: Hinc te agnosce, & quæ sequuntur tibi applica.* Nam quisquis ille est, videre non vult quod ex duobus multum inter se distans sit unum altero dignius, nempe ex voluntate divina & humana, quæ nã sit dignior & præstantior, Nonne sunt illæ duæ voluntates tanto à se magis discrepantes, quanto voluntas humana fuerit propria, sui, suorumque amans commodorum?

nonne istæ duæ voluntates simul occurrunt, altera ut alteri cedat apud te, prout ille fueris à quo quærat, *quid tibi velis fieri*: vel qui quærat à Domino, *Domine quid me vis facere*? Nonne tunc erit voluntas humana quando quæretur, quid tibi velis fieri, sicut erit divina quando quæres à Domino, quid ipse velit? Nunquid denique qui suam potius quam divinam vult fieri voluntatem, non vult videre utra ex duabus voluntas sit melior, cum aliter non malit suam nisi quod sibi videat meliorem: quod tamen non ita esse profectò videre posset, si vellet: Sed videre non vult, ne contra quod ipse videret, cogere faceret; quod se putat liberius posse si non id videat. *Latet eos hoc volentes*, ait S. Petrus: Sed an putant hoc latere Deum?

2. Pet. 3.

III. PUNCTUM.

PERVERSE cæcus est igitur à quo quærendum est potius, quid tibi velis fieri, quam cum Apostolo quærat, *Domine quid me vis facere*? Nam cæcus est qui non videat quantum sit præstantius & utilius, divinæ magis voluntati adherere quam suæ: & perversè cæcus est qui malignè nolit id videre, Quod præclare regius expressit Pfales, cum dixit, *noluit intelligere ut bene ageret, iniquitatem medicatus est in cubili suo, astutus omni via non bona, malitiam autem non odit*: *Ibi est finis*, inquit sanctus Augustinus, *ibi est fructus: si non potest non habere malitiam, vel odere illam. Cum enim odisti illam, vix tibi surrepit ut aliquid mali facias. Quasi diceret, fas alioquin videres quid esset mali & illud evitares si velles: sed quia malitiam non odisti, propterea dissimulas te videre malum quod surrepit, sicque tantò facilis & damnosius surrepit, quanto minus illud vides: nec propterea tamen es excusandus, imò inde magis condemnaberis, prout ipse Judex Christus Dominus jam pridem denuntiavit: Hoc est iudicium, quia lux venit in mundum, & dilece-*

2. Pet. 3.

Joann. 3.

runt homines magis tenebras quam lucem, evanescunt enim eorum mala opera. *Omnis enim qui male agit, odit lucem, & non venit ad lucem, ut non arguantur opera ejus. Id est, ut quod velit faciat, potius quam quod velit Deus, nec arguatur à propriis etiam conscientia, quod suam voluntatem divinam præferat. Hoc est veritatem in Rom. 1. injustitiam detinere; Hoc est cauteriatam habere conscientiam; Hoc est dolosè cum Deo agere: Hoc est illi tacitè dicere, Recede à nobis & scientiam tuarum nolumus: Hoc est velamen ponere super cor suum: Hoc Job 21. est in tenebras diem vertere: Hoc est spiritui 2. Cor. 3. gratia contumeliam facere. Quæ cum in Scrip. Job. 3. pturis, & multis jam antè propositis Veritatibus proscripserint, restat hanc Apostoli parænesim audire attentius, & imò infigere pectori: Eratis aliquando tenebra, nunc autem lux in Domino. *Ve filii lucis ambulatè: fructus enim lucis est in omni bonitate & iustitia & veritate, PROBANTES QUID SIT BENEPLACITUM DEO.**

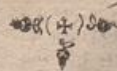
Vide in 2. parte, Dominica Quadragesimæ, cujus Evangelium de hoc ipso cæco proponitur, & ubi hæc veritas declaratur:

Cæcipientibus in via perfectionis, lux perfecta Christus patiens.

In 3. etiã parte, Sabbato Hebdomadæ 9. satis hæc apta exponitur:

Quò magis occulta est concupiscentia, magis est cæca.

In hac denique 4. parte, tota est Hebdomadæ vicésima de cæco nato,

DOMI-